

ARANYHARANG

Szirti János

Én a csendesek életét élelem…
Nekem nincsen hangos reményem…

Én mindig csak befelé nézek…
S mélyen, halkán, hittel remélek…

Istent, mint sokan – nem átkozom…
Csak úgy magamban imádkozom…

Az én hitem nem csak szalmaláng…
Engem az, föl az egekbe ránt…

Én fönt járok és nagy – ritkán alatt.
Fönről int engem egy arany – harang…

Ez a harang Krisztusom szíve,
Melynek szavát rajtam, kívülem
Kevesen értik… vagy tán senki sem… ?!

Forrás: www.keresztenydalok.hu